

Mustan Kuun Lapset, Maailmani Y

Hiljaa, hiljaa kumartaa ihminen ja aukeaa.
Aukeaa raukeaan uneen valuu, niin raukeaan.
On hyv nin vaikka kohta nyt jo unohtuu,
vaihtaa aurinko puolta maailman.
Henken uljaiden metsien
miksi kantaisin huolta?

Nukutaan vaikka toiset yritt,
yritt vsymyksens voittaa.
Hukutaan, meille pinnan alla on elm
kunnes ilta taas koittaa.
Tanssien nousee ktkistns metsien
tuli taivaalle karkaa.
Iloiten se juoksee kanssa henkien,
pakoon ihmisparkaa...

Pimeydess kuulin kutsun kerran.
ni kaunis oli kuin laulu rastaan.
Se pyysi "mua kuule hetken verran.
Tule pimeyteen niin tulen sua vastaan".

Siit lhtien maailmani yss henkien,
usva niityt kun peitt.
Hmrtyy, metsn reunaan usva tiivistyy.
Ilta valot pois heitt.
On hyv nin vaikka kohta nyt jo unohtuu,
vahtaa aurinko puolta maailman.
Henken uljaiden metsien
miksi kantaisin huolta?